

Ο μικρός Γρηγόρης και ο καλόκακος λύκος

ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΜΥΡΝΑΚΗΣ - ΕΥΑ ΒΕΝΕΡΗ

Εκδόσεις
ISLAND OF MAN

ΤΙΤΛΟΣ:

Ο μικρός Γρηγόρης και ο καλόκακος λύκος

Κείμενο:

Ο άνθρωπος στο Νησί: Νικόλας Σμυρνάκης
Εύα Βενέρη

Εκδόσεις

ISLAND OF MAN

www.IslandofMan.me

Σχεδιασμός e-book & γραφικών:
Μολουδάκης Δημήτρης

motion·pixel·story

www.motionpixelstory.com

Με την υποστήριξη της ανοικτής βιβλιοθήκης

OPENBOOK

www.openbook.gr

Το έργο "Ο μικρός Γρηγόρης και ο καλόκακος λύκος "
διανέμεται ελεύθερα στο Διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου
με άδεια Creative Commons.
2014

[Αναφορά Προέλευσης - Μη εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή]

ISBN: 978-618-81710-0-8

Στο Γρηγόρη, την πηγή της έμπνευσής μας, κάθε στιγμή
της ζωής μας

Μια φορά και έναν καιρό, καιρό χιονισμένο, παραμυθένιο, χριστουγεννιάτικα σκολισμένο, ήσαν ένα μικρό παιδάκι που το λέχανε Γρηγόρη.

Ήσαν όμορφος, έξυπνος, σημαντικός, ξεχωριστός όπως όλα τα παιδάκια του κόσμου και είχε μια μεγάλη επιθυμία.

Ήθελε ο κακός λύκος των παραμυθιών να μην είναι πια κακός. Του άρεσαν πολύ οι λύκοι και δεν ήθελε να φοβάται κάθε φορά που του διάβαζε η μαμά του, τα αγαπημένα του παραμύθια, την Κοκκινοσκουφίτσα, τα Εφτά κατσικάκια και τα Τρία χουρουνάκια.

Ήξερε, όμως, ότι ο λύκος μπορούσε να γίνει καλός. Αφού όλα γίνονται. Τουλάχιστον έτσι του έλεγε ο μπαμπάς του. Να, όταν καμιά φορά ο Γρηγόρης δυσκολευόταν σε κάτι, ο μπαμπάς του, του έλεγε:

«Φώναξε τρεις φορές, όλα τα μπορώ, και θα τα κατὰφέρεις αμέσως».

Έπρεπε λοιπόν απλά να ζητήσει να εκπληρωθεί η επιθυμία του από τον σωστό μαγικό άνθρωπο, τον γέροντα με τα άσπρα γένια και τα κόκκινα ρούχα που έλεξαν Άγιο Βασίλη.

Ο Άγιος είχε τη δύναμη να ταξιδεύει όλο τον κόσμο σε μια νύχτα, να δίνει δώρα σε όλα τα παιδάκια, να χωράει αν και χοντρούλης σε μια στενή καμινάδα, να πετάει στον ουρανό με ένα έλκηθρο που το σέρνουν τάρανδοι και να εκπληρώνει κάθε επιθυμία. Άρα και τη δική του.

Ήταν κάτι που έπρεπε να του το ζητήσει από κοντά, για να είναι σίγουρος ότι θα γίνει.

Το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων,
περίμενε καρτερικά να κατέβει ο Άγιος Βασίλης
από την καμινάδα.

Περίμενε και περίμενε, αλλά μάταια. Και τότε του
ήρθε μια ιδέα. Αφού δεν έρχεται ο Άγιος Βασίλης
σε αυτόν, θα πήγαινε εκείνος στον Άγιο Βασίλη.

Χωρίς καν να σκεφτεί να βγάλει τις πιτζάμες του,
μήπως τις λερώσει, άνοιξε την πόρτα του τσακιού
στο σπίτι τους και μπήκε μέσα.

Στην αρχή όλα ήταν σκοτεινά, μέχρι που
φωτίστηκε ο χώρος γύρω του και βρέθηκε σε ένα
μέρος που έμοιαζε μαγικό. Ήταν η Παραμυθοχώρα,
εκεί που ζούσαν οι ήρωες όλων των παραμυθιών.

Καλωσήρθατε
στην
ΠΑΡΑΜΥΘΟΧΩΡΑ

Αυτή η χώρα ήταν τόσο όμορφη. Σαν παραμυθένια.
Μάλλον κι' αυτό την έλεγαν Παραμυθοχώρα.

Καθώς προχωρούσε έβλεπε κήπους με μαχικά
ραβδάκια, κορώνες βασιλιάδων στον ουρανό αντί
για αστέρια, σκυλάκια να πεζάνε, παιδάκια να
βουζάνε σε βουνά από σοκολάτσες, σπιτάκια από
λουλούδια, ζαχαρωτά να κρέμονται από τα δέντρα
αντί για καρπούς, χουρουνάκια να τον φωνάζουν
με το μικρό του όνομα, χριστουγεννιάτικα δέντρα
να πεζάνε στον αέρα και...

Ωπ. Μα τι είδε μόλις ο Γρηγόρης; Ναι. Τρία
χουρουνάκια να τον μιλάνε.

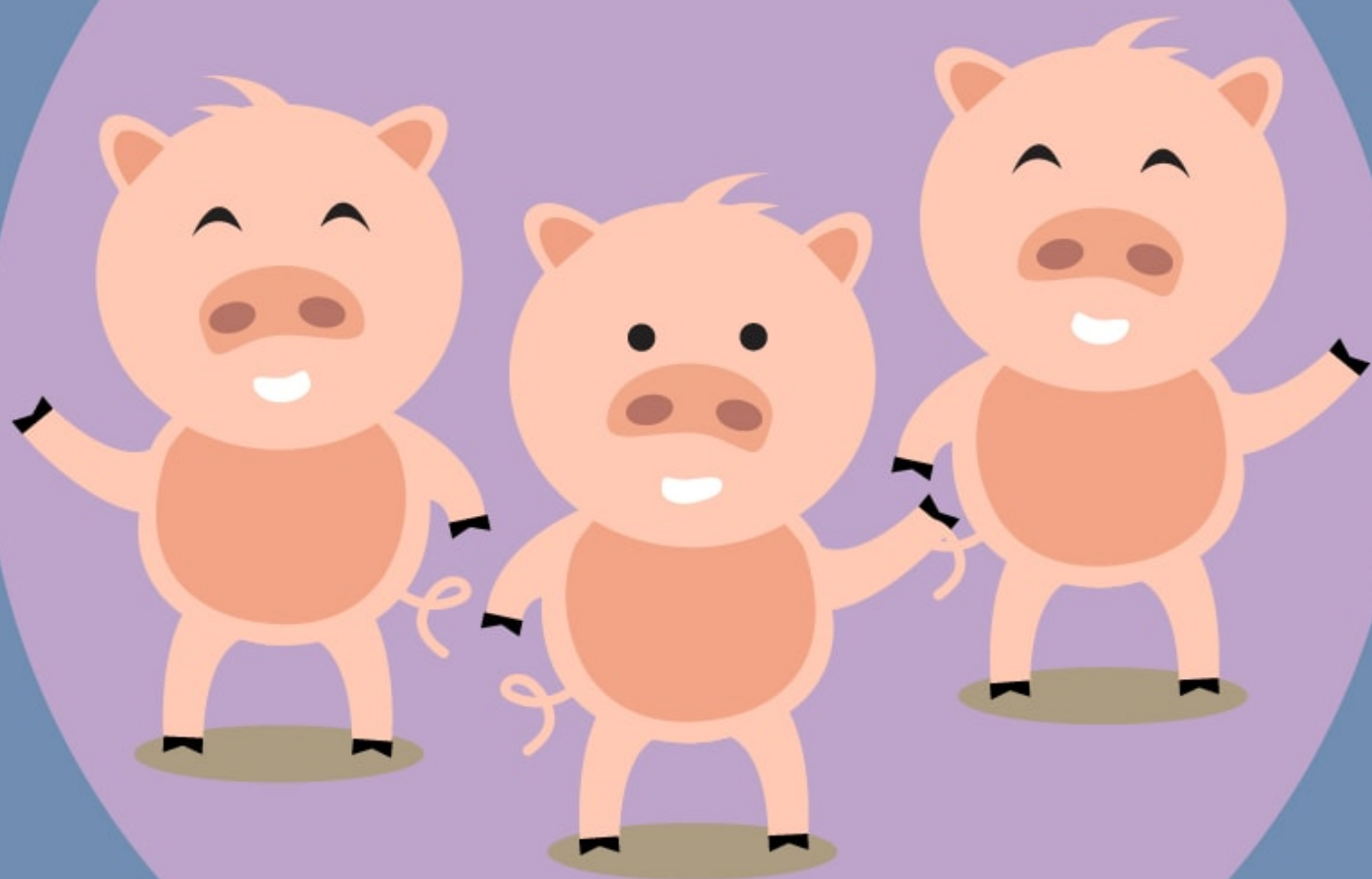
«Γεια σου Γρηγόρη», είπε το πρώτο.

«Γεια σου Γρηγόρη», είπε το δεύτερο.

«Γεια σου Γρηγόρη», είπε το τρίτο.

«Γεια, σας χουρουνάκια. Θέλω να βρω τον Άγιο
Βασίλη, να του ζητήσω να κάνει καλό τον κακό το
λύκο. Πού θα τον βρω;», είπε ο Γρηγόρης.

Απάντηση δεν πήρε και συνέχισε το δρόμο του.
Περπατούσε πάνω σε κάτι που έμοιαζε με βαμβάκι.
Ένιωθε σαν να ήταν στον ουρανό και τον πήχαινε
ένα σύννεφο βόλτα.

Πιο κάτω, συνάντησε εφτά κατσικάκια.
Χοροπηδούσαν εκστασιασμένα. Έφτιαχναν έναν
ψηλό πύργο, ανεβαίνοντας το ένα πάνω στο άλλο.
Εφτακάτσικο πύργο.

«Γεια σας κατσικάκια μου. Θέλω να βρω τον
Άγιο Βασίλη, να του ζητήσω να κάνει καλό στον
κακό το λύκο. Πού θα τον βρω;», ρώτησε ο
Γρηγόρης.

Τα κατσικάκια είχαν ήδη απομακρυνθεί, καθώς η
μαμά κατσικούλα χτυπούσε την κουδούνα της.
Ήταν ώρα για το γάλα τους. Και τι γάλα! Βιολογικό
κατσικίσιο.

Ο Γρηγόρης έφυγε απογοητευμένος. Πιο κάτω
συνάντησε μπροστά του έναν ξύλινο φράχτη.
Μόλις σκαρφάλωσε στην κορυφή του και έκατσε
πάνω του, έτοιμος να περάσει από την άλλη
πλευρά, άκουσε ένα κρακ και βρέθηκε στον αέρα.

Όχι δεν έπεσε, πετούσε. Μα, πώς γινόταν αυτό;

Το κομμάτι ξύλου πάνω στο οποίο καθόταν, αποκολλήθηκε από τον υπόλοιπο φράχτη και πετούσε με το Γρηγόρη πάνω του. Κοίταξε το ξύλο που κρατούσε με τα δύο του χέρια και κατάλαβε ότι βρισκόταν σε μια μαχική σκούπα.

Πέρασαν πάνω από ένα δάσος από σπιτάκια, που στην ταράτσα είχαν πεύκα στολισμένα, δίπλα από σύννεφα μέσα στα οποία είχαν κάνει φωλίτσες μικρά πουλάκια, παραλίγο να πέσουν πάνω σε ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο, από αυτά που πετούσαν στον ουρανό και μετά από λίγη ώρα έκοψαν απότομα ταχύτητα.

Άρχισαν να κατεβαίνουν και προσχειώθηκαν έξω ακριβώς από μια μεγάλη καλύβα, στη μέση ενός, κανονικού αυτή τη φορά, δάσους. Ο Γρηγόρης άνοιξε την πόρτα, μπήκε μέσα και βρέθηκε μπροστά σε ένα τρομερό θέαμα.

Όλοι οι καλοί και αγαπημένοι του ήρωες ήσαν εκεί, φυλακισμένοι σε ένα μεγάλο κλουβί. Ο Πινόκιο, η Χιονάτη, ο Κοντορεβυθούλης, ο Παπουτσωμένος Γάτος, η Σαχτοπούτα, η Πεντάμορφη, το Τέρας, η Κοκκινοσκουφίτσα ακόμα και η πριγκίπισσα Χόλυ και το ξωτικό Μπεν αλλά και ο Μπομπ ο μάστορας. Έμοιαζαν τόσο λυπημένοι.

«Μπα, μπα. Τι μου έφερε σήμερα η σκουπτοπαχίδα μου;», είπε μια φωνή.

«Φύγε, είναι η κακιά μάγισσα», προσπάθησαν να προειδοποιήσουν το Γρηγόρη ψιθυριστά ο Πινόκιο και η Χιονάτη. Το είπαν τόσο ψιθυριστά, που δεν τους άκουσε κανείς.

«Περίμενα κανένα χουρουνάκι ή έστω κάπιο από τα εφτά κατσικάκια. Μόνο αυτά μου έχουν ξεφύγει προς το παρόν. Αλλά αυτός ο κακός λύκος, δεν τα αφήνει να πλησιάσουν στο φράχτη», συνέχισε η μάγισσα.

«Πώς σε λένε εσένα μικρέ;» ρώτησε το Γρηγόρη.
«Με λένε Γρηγόρη και θέλω να βρω τον Άγιο Βασίλη, να σου ζητήσω να κάνει καλό τον κακό το λύκο. Πού θα τον βρω;».

«Χαχα!» Γέλασε με την κοιλιά της. Ψυχή και καρδιά δεν είχε να γελάσει. «Ποτέ δεν πρόκειται ο λύκος να γίνει καλός, ανόητε. Ούτε ο Άγιος Βασίλης δεν κάνει τέτοια θαύματα. Το σχέδιό σου θα αποτύχει. Δεν θα μπορέσεις ποτέ να τα καταφέρεις».

Ο Γρηγόρης νευρίασε. «Όλα τα μπορώ», φώναξε στην κακιά μάγισσα. «Και γιατί έχεις όλους αυτούς τους παραμυθόηρες μέσα στο κλουβί;», τη ρώτησε έπειτα αποφασισμένος να κάνει τα πάντα για να τους σώσει.

«Μα για να τους βράσω, βέβαια. Στο διπλανό δωμάτιο ζεσταίνεται το νερό μέσα στο μεγαλοτσούκαλο. Θα τους βράσω, θα τους φάω και θα γίνω η πιο γνωστή ηρωίδα στην Παραμυθοχώρα. Έτσι, όλα τα παραμύθια στον κόσμο των ανθρώπων θα μιλάνε μόνο για μένα. Όλα τα παιδάκια θα μάθουν την Κέρκινα, τη μάγισσα που κατ'άφερε να αφανίσει όλους τους ήρωες των παραμυθιών. Μπροστά μου, ο κακός ο λύκος που κλέβει την παράσταση σε τόσα παραμύθια, αλλά τρώει μονάχα κατσικάκια, ζουρουνάκια και κανένα κοριτσάκι με κόκκινο σκουφάκι, θα φαίνεται μωράκι στην κούνια».

«Δε θα σε αφήσω, να κάνεις κακό σε κανέναν», φώναξε ο Γρηγόρης χωρίς να ξέρει πώς να ελευθερώσει τους παραμυθοήρωες. Η μάγισσα γέλασε και πάλι ερανταχτά.

Όταν όμως πιστεύεις με όλη τη δύναμη της ψυχής σου σε κάτι, γίνονται θαύματα. Ο Γρηγόρης έκλεισε τα μάτια και φώναξε: «Όλα τα μπορώ, όλα τα μπορώ, όλα τα μπορώ».

Τη στιγμή που η μάγισσα ήταν έτοιμη να πιάσει το Γρηγόρη και να τον ρίξει μέσα στο κλουβί, ακούστηκε μια βραχνή φωνή. «Δεν με είχα φανταστεί ποτέ μωράκι στην κούνια, απαίσια Κερκίνα». Ένας θεόρατος λύκος, που όλοι φώναζαν κακό, με μεγάλη μουσούδα, δυνατά νύχια και τεράστια δόντια φάνηκε στην πόρτα της καλύβας.

«Πώς βρέθηκες εσύ εδώ;», ρώτησε η Κερκίνα που έμοιαζε τρομοκρατημένη. «Ακολούθησα αυτόν εδώ το μικρό», είπε και έδειξε το Γρηγόρη, «που έμαθα ότι ψάχνει τον Άγιο Βασίλη. Μου φάνηκε καλό μεζεδάκι».

«Αλλά εσύ το έχεις παρακάνει», συνέχισε ο λύκος.
«Πας να αφανίσεις την Παραμυθοχώρα. Δε θα σε αφήσω όμως».

Έπιασε την μάγισσα από τα μαλλιά, την σήκωσε ψηλά, άνοιξε την πόρτα του κλουβιού, έβγαλε έξω τους ήρωες και πέταξε την κακιά μάγισσα Κερκίνα, στην φυλακή που η ίδια είχε φτιάξει.

Όλοι χειροκρότησαν ευχαριστημένοι, μα προπάντων ανακουφισμένοι.

Κάποιοι είπαν ότι ο λύκος το έκανε για να συνεχίσει να είναι αυτός πρωταγωνιστής στα παραμύθια. Το σίγουρο, όμως, είναι ότι δεν ξαναέφαγε ποτέ κανέναν.

Πήρε τόσα πολλά ευχαριστώ, τόσες πολλές αγκαλιές από τους ήρωες που έσωσε και τις οικογένειές τους, που δεν είχε πια ανάγκη να κάνει κακό για να τον προσέξουν.

Ήταν ένας καλός ήρωας που έπαιρνε προσοχή δίνοντας αγάπη.

«Τρέχα, τρέχα, Γρηγόρη», ακούστηκαν τρεις φωνές έξω από την καλύβα. Τα τρία ζουρουνάκια φώναζαν και έτρεχαν προς το μέρος της καλύβας. «Ο Άγιος Βασίλης είναι στο σπίτι σου τώρα», είπε το τρίτο ζουρουνάκι. «Μπεεεε», να σου και τα κατσικάκια πίσω του. Είχαν ακολουθήσει το λύκο στο δάσος, που είχε ακολουθήσει το Γρηγόρη.

«Λύκε, τώρα πια δε θα σε φοβάμαι, γιατί είσαι καλός. Θα κοιμάμαι ήσυχος τα βράδια όταν η μαμά μου, μου διαβάζει παραμύθια. Ξέρεις τα πιο αγαπημένα μου παραμύθια είναι με πρωταγωνιστή εσένα», είπε ο Γρηγόρης στον καλό λύκο και έτρεξε να τον αγκαλιάσει.

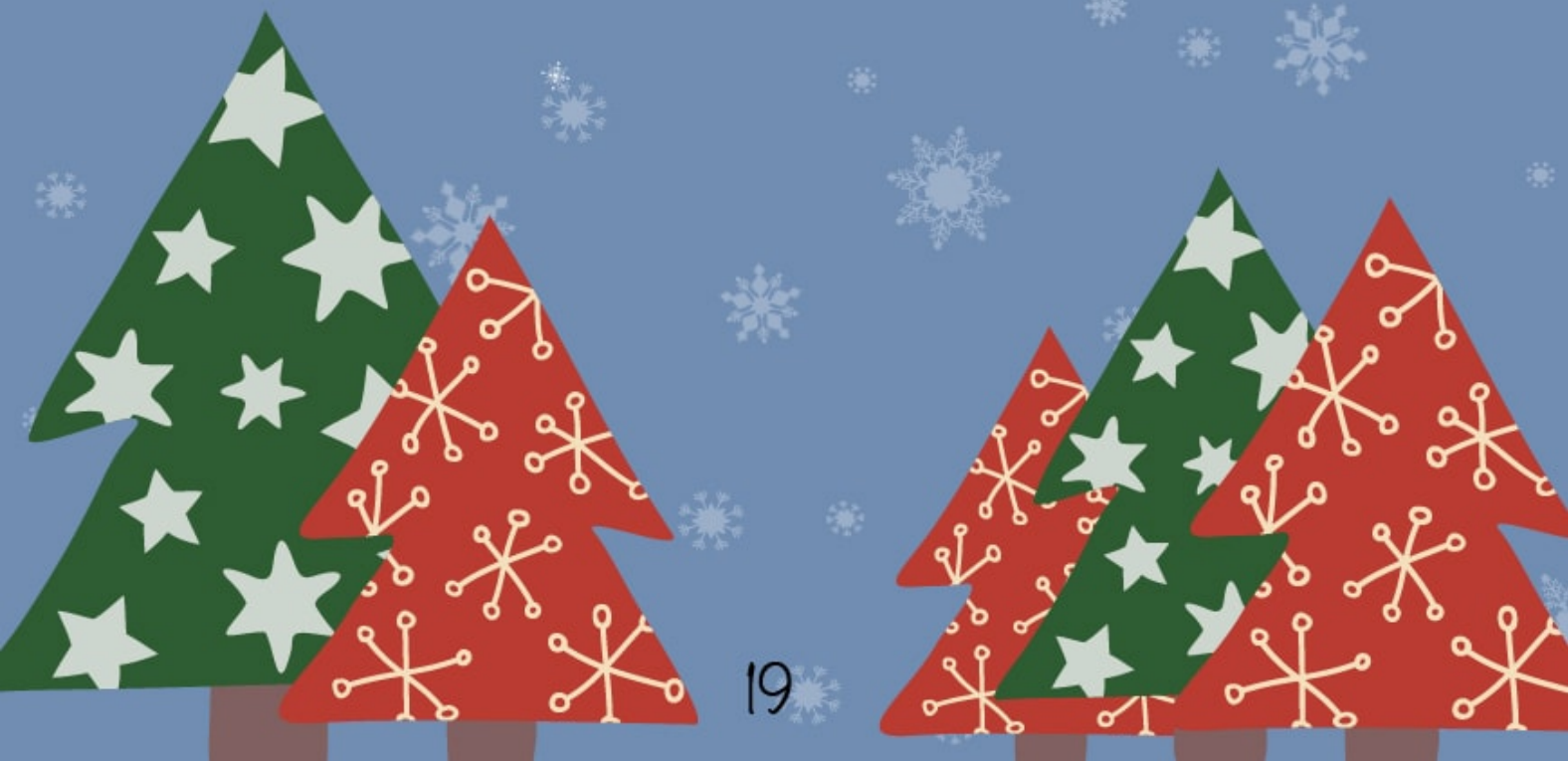
Ο λύκος, αν και δεν ήταν συνηθισμένος σε αγκαλιές, χαμογέλασε και τον σήκωσε ψηλά. Όλοι οι ήρωες έτρεξαν κοντά τους και ευχαρίστησαν το λύκο και το Γρηγόρη που τους έσωσαν.

«Πώς μπορώ τώρα να πάω στο σπίτι μου; Ήθελα να γνωρίσω τον Άγιο Βασίλη για να του ζητήσω να σε κάνει καλό», είπε στο λύκο, «αλλά τώρα θέλω να τον συναντήσω για να τον ευχαριστήσω που εκπλήρωσε την ευχή μου».

«Έλα μαζί μου, του είπε ο λύκος και τον έπιασε από το χέρι. Τον οδήγησε μέσα στο δάσος σε μια σπηλιά. Πήγαινε, και χαιρετίσματα στον μαγικό άνθρωπο. Και να θυμάσαι. Ό,τι και να γίνει, ποτέ μη χάσεις την πίστη σου στον Άγιο Βασίλη.

Καθώς έμπαινε στη μαγική σπηλιά, στην αρχή ήταν όλα πολύ φωτεινά, μέχρι που σκοτίστηκε ο χώρος γύρω του και βρέθηκε σε ένα μέρος που έμοιαζε με το σπίτι του. Άνοιξε τα μάτια του.

«Μα ήσαν όνειρο όλο αυτό;», σκέφτηκε. Ήθελε τόσο πολύ να είναι αλήθεια όσα έζησε. Πριν προλάβει να κάνει άλλη σκέψη, η μαμά και ο μπαμπάς του πλησίασαν στο κρεβάτι του.

«Καλημέρα και καλά Χριστούγεννα, Γρηγορένιε μου», είπε η μαμά Εύα. «Καλά Χριστούγεννα, μωρό μου», είπε ο μπαμπάς Νικόλας. «Έτσιμος για τα δώρα που σου έφερε ο Άγιος Βασίλης;».

«Ναιιι, φώναξε ο Γρηγόρης που πήδηξε στην αγκαλιά του μπαμπά του».

«Το παιχνίδι ή το βιβλίο θέλεις να ανοίξουμε πρώτα;» ρώτησε η μαμά και ο Γρηγόρης με ανυπομονησία, σκαρφάλωσε στην αγκαλιά της.

«Και τα δύο μαμά». Οι γονείς του χαμογέλασαν. Πέρασαν στο σαλόνι, πήραν τα δώρα από το χριστουγεννιάτικο δέντρο και έκατσαν στον καναπέ. Ο Γρηγόρης έβγαλε χρήχαρα το περιτύλιγμα και από τα δύο δώρα. Το πρώτο ήσαν μια κίτρινη μπουλντόζα. Τα μάτια του άστραψαν.

«Τώρα το βιβλίο μαμά», είπε και έχειρε πίσω στον καναπέ. Ήταν ανάμεσα στους χονείς του, αγκαλιά και με τους δύο, όπως του άρεσε να κάθεται όταν του διάβαζαν ιστορίες.

Η μαμά πήρε το βιβλίο στα χέρια της και διάβασε τον τίτλο: «Η Κοκκινοσκουφίτσα και ο καλός ο λύκος». Αμέσως χύρισε στον άντρα της και είπε. «Νικόλα μου κοίτα εδώ γράφει ο καλός ο λύκος. Μάλλον έχει γίνει τυπογραφικό λάθος».

«Χμ», είπε ο μπαμπάς. «Ναι, έχεις δίκιο. Δεν θα ήταν βέβαια και άσχημη ιδέα για παραμύθι».

Η μαμά συμφώνησε και χύρισε σελίδα. Πριν προλάβει να διαβάσει την πρώτη λέξη, ο Γρηγόρης είχε σηκωθεί όρθιος στον καναπέ, χοροπηδούσε χαρούμενος, όσο δεν είχε υπάρξει ποτέ και φώναζε:

«Ευχαριστώ Άγιε μου Βασίλη!»

ΤΕΛΟΣ

Ο Νικόλας Σμυρνάκης αλλού γεννήθηκε, αλλού ζει και παντού ταξιδεύει. Καταδιώκεται στον ύπνο και στον ξύπνιο του από έναν άνθρωπο σε ένα Νησί που γράφει αντί γι' αυτόν. Το www.IslandOfMan.me είναι ο δικτυακός τόπος που μοιράζονται. Συνίσταται προσοχή σε όποιον συναντήσει τους ήρωες των κειμένων του, καθώς κυκλοφορούν ελεύθεροι στο διαδίκτυο. Το επόμενο βιβλίο του, το οποίο έρχεται μέσα στο 2015, θα φιλοξενεί τα αποφθέγματα του ανθρώπου στο Νησί και μια σειρά κειμένων που θα αλλάξουν τον κόσμο, δηλαδή θα σβήσουν τα επικίνδυνα ηφαίστεια, θα προκαλέσουν χιόνι στη Σαχάρα και βροχή από δολάρια στη Ζιμπάμπουε. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε, με δική σας ευθύνη, τον παρακάτω

Η Εύα Βενέρη γεννήθηκε στο Ηράκλειο, αλλά ζει στον κόσμο της. Παλιά εργαζόταν ως ειδική παιδαγωγός, αλλά τώρα τελευταία είναι ερευνήτρια, εξερευνήτρια και διερευνήτρια μουσικών αποστολών στην Παραμυθοχώρα, Φορτηροχώρα, Δεινοσαυροχώρα, Αυτοκινητοχώρα παρέα με τον μέγα θαλασσοπόρο Γρηγόριο Ψαλίδιο και τον δεινό καπετάνιο Νικολένιο Μαυροχένη.

Ο Δημήτρης Μολουδάκης γεννήθηκε στο Ηράκλειο. Είναι απόφοιτος Πολυμέσων και τα κινούμενα γραφικά αποτελούν γι' αυτόν έναν τρόπο έκφρασης και δημιουργίας.

Περισσότερες πληροφορίες για την δουλειά του στον ιστότοπο:

www.motionpixelstory.com

